

Sarsuela en un acte
per.

ESTRANYESAS

1227

Tivoli.
Acte Vnich

21
AUGUST 21
1872

ESTRANYESAS.

Parsonela en un acte
de

Musica.

de.

Tivoli

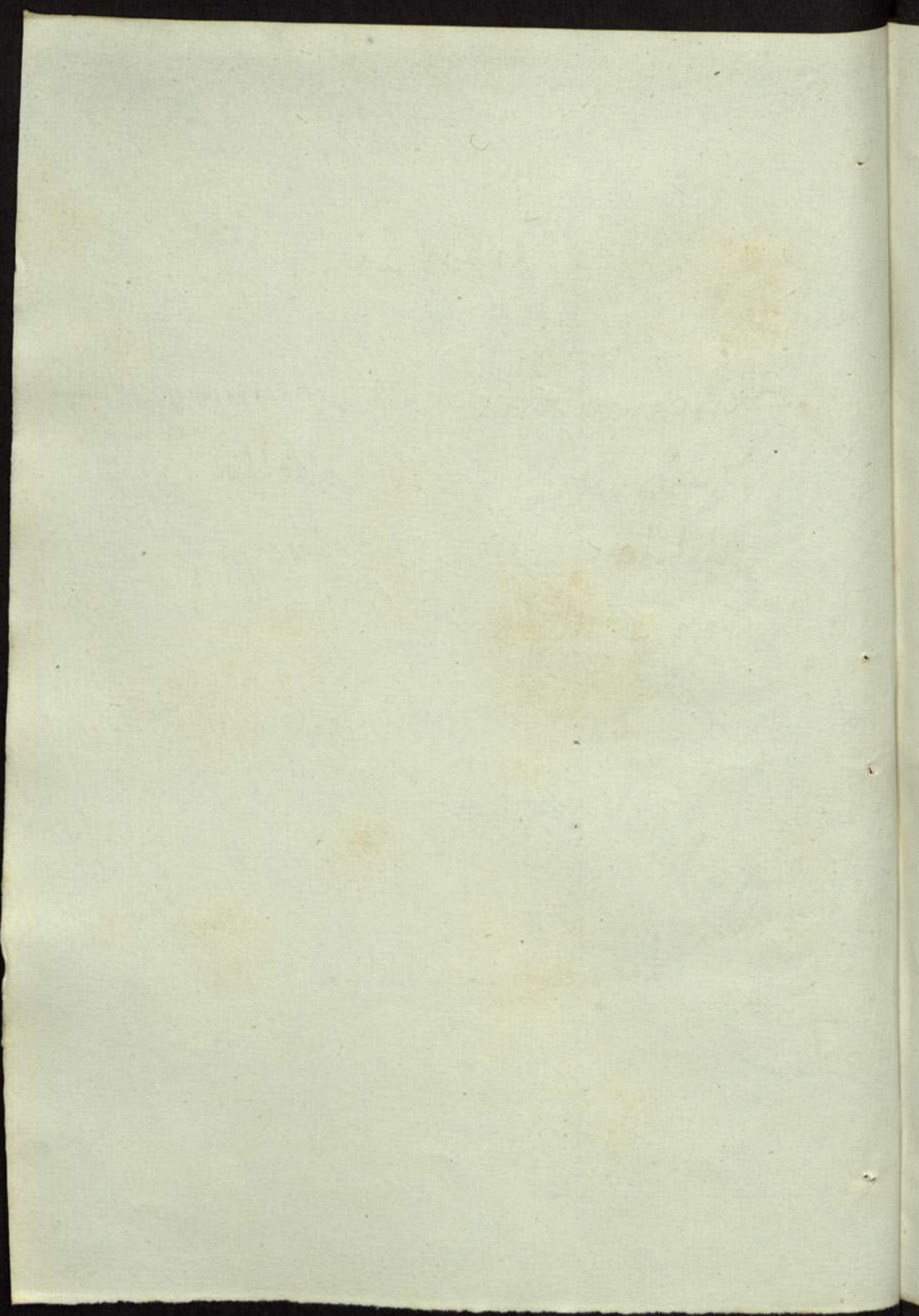
1871.

ESTER M. YERGEN

Personas

Symphroniana	—	fr ^a (Alenay) (Puygute)
fr. Serret	—	Molla
Meliton	—	Torres
Passarell.	—	Rindebet.

La excusa en Mataró

Acte unich,

Para sencilla. Porta al fondo
 y laterals, en primie terme,
 de la esquerra, frente al públic,
 una tauleta ab un cubert y varias
 frioleras de guardarroquia con cos-
 tellas etc. tot de cartó, pero al-
 gun bossinet de melindros, que
 no sigui tot figurat.

=

9 Introduccio.

per l'orquesta. al cupecarse l
telo entra lo senyo berret ab una
carta a la ma i tren lo som-
brevo ab molt cuidado, agafa
una cadira y s'assenta frente
l'apuntado desclon la carta
y comensa a llegi.

Escena 1^a
1°. Ferrer

Ser. Carret, 24 Junio de 18.. etc.
Estimado amigo. El motivo de la presente es para manifestarle como hay recibido la tuya en la que me dices que haga ir de prisa al noy y lo prepare con buenos concilios y reflexiones, para emprender lo camino de lo sant matrimoni: aysi lo he fet, y despues de haberlo

briū acomellado, te hay
mandado que tomés su far-
cellito, li hay dado doce cuar-
tos per los malos gastos del
viage y debo má sembra
que demá arribará en tu
casa seguramente. Es precis
confesar que erati molt estrany
en tu aldea, puesto que
no quierer que pasabell venga
hasta el momento precis de
ir á casa lo Rector. sin donar-
li siquera un dia de tempo
per conceipe la novia... ca Dios
li destina por nunca.

tu ya sabes que la gota
 me impide venir a cum-
 plir cuan los deberos de padre,
 per tant espero que tu haras
 mis cosas. adios - manda y
 dispon de tu amigo que de
 coraron te ama - March Passa-
 rrell ex-apotecari y sagrnta de
 la parroquia.

(i arpeca y i passeja)

El cas es que jo no fai res
 com lo altre, y ni menos
 com el pare del meu futur
 gendre que ni escriu en caste-
 lla pero castella d'aquell

que ni dituen del Clot.
que hi farem, deipentho
corra y passeu al meu ne-
goci qui es lo que mes interessa.
Yo ni hi posat al cap de casa la
meua filla Terproriana ab lo
fill del meu oncle, amic,
Passavell, apotecari de Carut.
y ja he fet tira las amonestacion,
fa uns quinze dias. Per
lo que toca a la noya encara no
coneix al picot, yo tampoch. No
 obstant. El casori se fa avuy
y no i espera mes que al nubi
per comensa la cerimonia

51
y al perruque per pentina
la novia. La noya in ma-
nifesta molta repugnancia
per aquest casament, s'apo-
ya que no coneix al promès,
que no l'estima y que no l'es-
timarà may. Ayo es lo qu'
heui de veure: al mateix deya
sa mare quant in vareu
casa y han de sabé que no m'
hi va aia gens mal y a n'ella
menos: tant y tant que in va
estima. no va eita contenta fin.
que in va deya vuido. y com
no he tractat may de imita
a ningú, en lloch de plora

y esta trinit, estich vrient y
visch sempre satisfet.

Musica.

Ho so un home aqui mont me venhen
molt tranquil y original
mes sencill que cap rosella
mes bufonet que un agla
y mes bo que cap tocino
y mes manso que cap pay.
dixó ho deya la difunta
que en lo cel se in va puja
y com crech qui es ben tractada
pues no ha volgut torna may
visch ditpo^r, feliz y alegre

seus teiri cap mal de cap
que yo so un home, ja ho sabeu
molt tranquil y original

Parlat

=

Vegam? Carat!

(mirant lo rellotje)

Ara si que no pot tardar gayre
arribarè a veure si la noya
està ja arreglada

Escena 9a

Perret Meliton

- molt mirat tot mudat
ab un farcellot rota'l
bran

Uel. t'indri l' honor de parlar
ab lo seruyò serret?

Ser. Gola, simpàtich!

(anantli ab lo brassos
oberti.)

Ja l' termin aqui!

Me. Ah! (qui te aqueix nome!)
Ser. (alegr.)

No esperabam ningun mes,
jove mata-sanos.

Mer. (sofocat)

voti in dispensarà si he
tardat.

Ser. vol callà! ja se jò que voti no
pot pas anà mes depressa que
l' cotxe.

Mel. que'l cotxe?

(admirat)

Ser. Y'l pare, que tal?

Me. Be, gracies (Ay, ay! també coneix al pare.)

Ser. Sempre ab aquell dimoni de gota que no'l deixa, aiçò l'impideix de venir, en fi, ja s'arreglarà tot sense ell.

Me. Com s'entent! Si'l pare no's necessita per res... Ya no serveix pe'l cas... Ademés que jo maneijo tant be com ell las cynas del ofici

Ser. Ah. burleta! Sempre de

broma. No, no temo aipò,
veyam posin dret. Deigeme'l
inspecciona.

Mel

(introdint)

Pom i entent?

Per. (Un picli timit. Ya ni ho escriu
son pare.... Bonica presencia, psèl
denier....) Hola, hola, vissat ja!
vamo, vamor, veig qui hem pen-
sat en tot, fins ab l'riterna en-
questiò. je' ja' je' je'. Be home,
be, molt be.

Me.

(Que li agafa en aquest nome?)

Per

Veyam, desembrassin d'aipò.

| li ment lo farall

Per ara no in termin cap necessitat.

Me. (Volent lo paquet)

Com que no, al contrari, si--
 La Eli. burleta! El seu pare no ho
 hauria dit que esteu tant plé d'ale-
 gria! No fa res, a mi també m'
 agrada la brometa.

Me. De ficso, aquest
 home ha rebut.

Ger. Bueno, passem a lo que mes
 importa. Después de un tal
 viatge es deu senti apetit, no
 es veritat? Vamos, vingui a
 seure y menji sense cap cum-
 pliment.

Me. que di montri! obprofiteius al
 menos d'aquesta hospitalitat.

purament escosessa y
endavant la professó.)

Ser. Au quant à mi, permetim que
vaji à ocupar-me dels ultims pro-
paratius y arreglar-me una
miqueta. Després anirém à casa
l'recto.

Mel Sent aïçis jo tinc d'anar ---
(aïsecantse)

Ser. No s' desborbi per res del món,
me'njij, y esperim, hasta luego,
hermos!

Escena 3^a.

Melitor.

= (rol à la taula.)

Mel Estranyesa com aqueta no
 l'habia vut may. Aquest de-
 mati in diu l'amo ab una
 ven de ferro "Meliton, a Barce-
 lona tenian molt bona reputacio,
 veyam si faran qui aqui, conservi-
 veu immediatament a casa l seu-
 yor serret l'licendat, y penti-
 naran a la seva filla, la cual
 es cara avuy. Aqaso las ey-
 nas y sense replica, surto
 de casa preuch el carru de
 la del senyo serret, tot pen-
 sent quina moda de penti-
 nai podre ferli y al entra aqui
 un vellot m'extremy contra

l seu ventre, in pren el pa-
quet y in fa senta a la taula

(pensant)

de dos cosas l' una: o aquest
vell er tocat de l' ala o la
na pegada per donar hos-
pitalitat ab tot desenvollo

(uluyant)

En fin surti l que vulgui, aquest
pernil er bantant bo, y aquest vi-
net se deixa beure. Ell ni ha
dit que no vagi depressa, donchs
esperem.

(ei quode capfical)

dy! menyo sense gana, tinch
un cabell travessat ab la neua

epitèncià. Lo recort d'aquella
 criatura divina y de la seva
 opulenta caballera se m'atra-
 vessan per tot, Ay! quant hi
 penso!

li aipecc

Quant yo era à Barcelona, cada
 dia la veyà, tot anant à afeytà
 li parroquiam

Mirica

=

Era una noya, era un àngel
 la que'l cor me và robà
 plampadeta y etufada
 platja arunt y rambla avall.

Cada demati la vega
tot avant à pertinà

Las trenas eran moludas
y mes llargas qui un foch d'alli
y tant lluhentas de pomada
que semblavan un mirall
avant mon amor i mi miraba,
tot avant à pertinà

tant si visso com si afeito
tant despert com somiant
grabat dintre la memoria
no falta l retrato may
d' aquella ninfa que vega
tot avant à pertinà.

Parlat.

Escena 4^a

Meliton y Sempreniona

Semp

Just del cuauto vertida
de nuvia pero sense
pentina.)

Diantre de perruqui, es car de
perdre la paciencia.

(ven a Meliton)

oh!

(algre.)

Mel.

que veig?

(absautse)

Estich despert o somno?

(evident mirasse!)

Música

=

Mel. Mes qui es lo que miro
jo crech que deliro --
no, no, qui es la hermosa
que'l cor m' ha robat.

Len. Oh! sort que ditposa
me fas se l' esposa
d'aquell que volia,
del meu estimat.

Mel. Oh! sort estimada
que ni tornar l'aymada,
la tendre poncelleta
la dels cabells d'or.

Sen. Renaix, esperança
 que ja sens tardança
 per sempre en meus braços
 veurè mon amor.

Parlat

Me. Y donchs, ja ha tornat de
 Barcelona?

Sen. Ya fà l' menor uns cinch me-
 ses.

Me. Y voste es d'aquí Mataró?

Sen. Aquí vaig neixre, pero ha-
 bentse mort la mare que
 al cel siga, varen portarme

a Barcelona a casa una
meva tia per completa ma
educacio, allai va si alon la
vaig veure per primera vega-
da, quant avuy me ve 'l
meu pare dient me que voste es
aqui. surto y...

Uel.

(ayafautli la ma)

ohi si, litaba ja destinat
que jo la tenia de trobar, com
també a la seva opulenta
cabellera. Si voste sabia a qui-
nas persecucions a Barcelona
ni habia dedicat, no mes per
poderla trobar... mes tot inu-

til. feya tremola'ls carrers
ab tanti suspirs qui exalaba.

Sen. - I donchs que no feya d'apo-
tecari alla...

Meli. Com diu?

passavell ha sortit ab
un paquet sota'l bràs y
ficens lo cap entremetj
d'ells dos.

Escena 5^a.

Dits, passavell

(molt trist a Penyonaire)

Par. tindrè l'honor d'erracionar ab lo
senyo serrret?

Me. Com diu?

Pal. Es a la senyoreta secret que
tinc l'honor de --

Sen. Ah! el perruqui, gràcies a Deu.
Ja fa sis hores que l'espero.

Pas. (Quina impaciència eh! ja m'
deu estimà, qui es nervosa) Dis-
pensi, senyoreta, si l'cotpe --
jugant ab una ca-
dava y la fa caure)

Dispensi.

Me. (Qui deu ser aquest tipo.)

Sen. Ha portat tot lo menester?

Pas. Ah! si, senyoreta!

Me. (mirant a ella)

que bonica! pero qui deu ser l'
que pretent possegi la seva ca-
bellera d'angel... encara no

i na deipat veure.)

Sen.

(A Meliten fent lo sentar
a' lo tabl.)

Deu citai causat, viügni aqui
y menji alguna friolera.

Me No es l' estomach que in fa mal,
es lo cor.

(ab passió)

Pas.

Qui serà aquet senyo tant rissat
que menja? Ah! Bah! Deu
ser algun cursi de la noya. Yo
també menjaria de molt
bona gana: tuch una fam
de Uop.

Sen.

(A Passarel)

Vamos, que fa? Pulletim.

Pa. no demano altre cosa (oh
ditepa, ja mi stima! oh ven-
tura in igual

Me (còmarça decissio) Ella es casa
avuy y so jo que la vinci a
pentina; perque no mi he mort
de repente crichi minuti anter
de trobavla.)

Escena 6°.

(Diti Sr. Levret.

Se .

(figurant que done ordre)

De quatre assientos y ab dos .

caballs.. si, ja bastara...
no in tenim de convidats.
Ali. Li testimoni vindran
a pen.

(entra)

Jo ho faig tot al revés dels al-
tres.

(A Melitar)

Hola, sembla que hi hà car-
panta, fassi, fassi!

(a la noya)

Encara no estar lletta?

Sen. Pero pare, no es culpa meua,
esperaba a ti al senyo que tot
just arriba

Pas

(a l'heret)

Es al seruyò ferrret à qui tinc
l'honor de...

Se. Si, desgraciàt! Com es que ha re-
dardat tant. - ja se in pot anà
al diable.

par. Crequi que...

Sev. tot lo demati l'hem estat
esperant.

(paravent vol interrompi)

Bueno, be, no in vinguí ab sol-
fas.

par. etquet sogre te l'genit vivet.

Sev. no i pot fer res sense vortè

par. Ya ho sabrà.

(sarrivent)

Sev. Y donchs, perque i fa esperar?
En doniari part à...

Par. Pero si l'cotxe. . .

Ser. (amohinat)

Prou excusas y cuyti.

Mel. (a l'urrt)

Pero be, fassin l'favor de explicarme, a que ve a se. . .

Su Dispensi, no hauria estat res sino qui aquest ab la tardança ja ni ha trastornat el cap

Par. (vamos, ja i ven que l' sogre es de Mataró. Ja in comença saber gren l' nabi vürgut

Li (el Melitan)

Li suplico que in dispensi

Mel vol callà, home, de res (no puch compendre perquè aquest vell

me dona tanta satisfaccion

Ler.

(a l'emproman)

Vaya, noya, eulletim que'l
temps passa.

(A Passant)

y vote, vol fer lo favor de bellu-
gar-se una miqueta?

Pal (Ave Maria! El sogre m'ata-
ca ls nervis.) Oy, uy! com
me piclan los budells. Si po-
queri exparta un tros de Pernil

(dirigitu a la altra
part de tante)

Ler

(agafent lo pu l'bras)

Que m de fer?

Pal (Ga in carrega aquest sogre,

Ja esta dit, si may qui haquiè
vingut.

Simpromana i fica al
canto Serret hi empuny
a Passarell que ditet al
entrarli fa caure una
cadira.

Ser. - Animal!

(cullint la cadira)

O
Escena 74.

Serret y Meliton

Me Crech qui nauva arribat l'hora
que jo---

Se

(Obturallo)

Esperis un moment, que dimon-
tri' vauya un pollastre! No
porti tanta pressa!

Me. Oh! es que per fe'l pentinat
o necessita temps

Se. per aipò mateix... aipò po-
dreim arralhonar un ratet
y esperarà...

Me. Espera que!

Se. Home! Espera'l pentinat.

Me. No comprendi

Se. Vamós, burleta! Sempre de
brama. De tant en tant m'
agrada també

Me (Ga hi torneiu.)

Jer. Vayā, segui, Parlaréiu un
pich d'alla baix.

Mel. D'alla baix?

Ser. Crech que ja han fetar totas las
provas. El seu pare ni' está en-
cantat! Vostè es l'orgull de la
seva terra.

Mel.

(seuill)

La veritat es que jo era l' que
afitaba a tots los del poble

Ser. Si, si, ja si. lo mes capabilat
de tot. Vostè lo enfonsa. - jove

matasanos.

Mel. perquè in motejera? wo ho
entench.

Ser. Varrus entich content porque

la meua filla no podia
caure en millors mans.

Me. Oh! en quant a aixo, fitis de
mi. En darrer jo he inventat
una pomada per ficca ---

Sen. Una pomada! Donchs vostè
es un deposit de invencions!

Es pe'ls dolors?

Mel no, pe'ls cabells.

Sen. Oh! ja vauis, ja comprendi
vostè també i ocupa de las
malalties del cuti pelut?

Me. Eixo ja es massa! Aquet
vell m'avia tornar boig.)

Despensi, pero m'asembla

que la seva filla tindra necessi-
tat de mi... y veig--

(volgent lo paquet,

Per

(Determinitlo)

Home, no encara.

Mel.

Pero si-----

(lutxant per perdre'l paquet

Per.

quin argent viu

Mel

Me sembla que m' crida

Per.

Pero si no esta pertionada.

(determinitlo sempre)

Mel

Per aixó mateix que'l temps
passa y després no tindre temps
d'acaba.

Per

primé vuy que m' expliqui---

=

Escena 8^a

Diti Sempromiana

que surt del cuato ab los cabells esbullats
detrai ve Passarell.

Sem. Pare! pare!

Ser Noya! encara no etai lleita!

Sem. Si aquest senyo no hi en-
ten res en pentinat

(per passarell)
A mi, ni ha fet l'amor,
y ni ha romput--

Ser que filla!

Sem La punta de conpa.

Sen. Indecent.

agafant a Passovell
ab mals modors.

Pa. Deixiu esta (Ya esta dit, aquest
sogre es molt carregós)

(badallant)

Acaah! quin mal de cor!

Sen. P'acosta l' nora y mentrestant
no etich pentinada.

(abb tot aixo Melitan
agafat lo paguet y i li
acoste ditent.)

de. No so jo aqui per ventura!

Sen. Acah podria?

Sen. Donch tot ho sab fe aquest
jove. pero ahont ha apris

tot aiyó home precios?
Mel Ya li dire després, (gracia
a Deu que me l'he tret
de sobra.)

(A la noya)

quant vulguí, estich per
vosti.

Sen. Estich confusa... tant d'
obsequis...

Mel per aiyó he vingut, sen-
yoreta.

Sen. Quina alegria!

pegantli un cop
a la esquena y
acompanyant los

fin a la porta
del quarto y s

quida un rato mirant
enbabiecat.

Pass.

(et taula)

Si pogués, ara que no ho veu-
hen.

Q

Escena 9.

Servet y Passarell

Ser.

Li gira tot ditret, arriba
ai taula y's topa ab l'
altre. Al veuvel l'agafa
pe'l braç y li diu
ab furor.)

En quant a vorté, si torna

a pora may mès 'l pens
a n' aquesta casa, no t' d'ich
res mes!

Pas edy recaram! ni menos me
deixa menja un bossinet

Ser. Vaji a menja rabarissas!
ali. tingui, y fora d' aqui.
(donantli quantes.)

Pas. Vint quartos! M' dona vint
quartos?

Ser. Lucava no es prou per lo
que has fet, bergant?

Pas. Que hi fet?

Ser. Un pentinat asbullat, una
pinta trencada.

(Exaltandse)

pas.

Datura 'l mon! Donchs fora
por.. al ultim in sublevo.

molt comide, Marecat.

Mont hi vingut a parar!
Arribo, y apenas entro en
aqueta casa inhospitala-
ria, ja m trobo exposat a
brutalitat, que no tenen
fi ni compte., se m' impedi-
deix de menjar, y aixo que
tinch una fam de llop.
Se m posa una punta a las
mans, y se m obliga a pen-
tina la dona ab qui m tinch

de casa.

Se que diu?

pas. Una printa... a mi, aiço no
es decorós!

Se Donchs aiçi vorté no es per-
ruqui.

pas No senyor, no... loch apo-
tecarí.

Se Donchs y en Passarell?

pas Atquet es l meu nom

Se.

(ironic)

Donchs llavors vorté es l
nuvi?

pas. Si, senyo lurret.

Se. ja' ja' ja' no in fassi

vivre!

Par. Com no in fassi vivre?

Donchs per qui m' ha près
voste a mi?

Se. pe'l perruquiè.

Par. Donchs no seuyò y no m'
espalti. Li didi que so in Passa-
rell, que trinch molta gana,
que vinch a casarme ab la
seva filla, y que la pobreta
eta boja d' amor per mi.

Se. Voste n' qu' es boig!

Par. Alquet sogre m' faria tor-
nar rabios!

Ser. En dantli la bola es curat.
y en fi. sàpiga que en Passa-
rell en aquest moment pen-
tina la meua noya.

Pas. Quin passarell?

Ser. Quin ha de se?

L'apotecari.

Pas. Li repeterch que soch jo.

Ser. Calli! vostè no es res.

siurtiu de casa!

Pas. Sort que in se reportà 'l
gèni...

Ab gravetat comica
molt entonat.

Donqui gràcias a la noya
de no fe una atzagallada, per-
que ab un pich mes, me 'l
menjo'. si no fos vostre 'l seu
pare'.

Ser... :Ja no etich per mes roman-
207 - A la una! A las duas!
se n vol anar?

pas. (i assenta.)

No serijo, Gli viugut per
la voluntat del pare y no
n surtire sino per la forza
dels meus punys!

comença a tira
cahirar per terra

y tot lo que s' presenta.)

Sen Bergant! Ara m'espantla
l' mobles! lladres! socorro!
assistencia

Escena última.
Los mateiros. Senyproniana
penitida y Meliton.

Sen Ay Deu meu! qui es ayo,
pare?
Sen Aaarnas.

(corrent desesperat
per la sala,

71

Sen. En nom del cel! calnis!
(determinatlo)

Sen. Calmarne! Calmarne...
per ventura no sabs que
aquet miserable. a qui tinc
de rompre l'espina. m
sorte que ha vingut aqui per
casarse ab tu?

Me. Ell!

Sen. Escoltim, papà!

penyalant a passarell,

L'enyó no es culpable.

Pas. Ay!

Sen. Que dius?

Sen. Escoltim!

Par. Ella in defensa! oh! delicia!
so estimat!

Musica.

Pen quant varem se a Barcelona
a la Rambla cada dia
un mosquitet observaba
que sent la miona in segna
y sas miradas languidas
van penetra hasta l'cor.

Un dia aprop meu passaba
un dia aprop meu venia,

y in dignè fent un suspiro
 que per mon amor moria.
 y ab una mirada càndida
 t'hi vaig demostrà l'amor.
 per pò al part de casori
 jo ploraba nit y dia,
 per pò al veure qui era l'moi
 na remarcit ma alegria
 per pò un desengany tritissim
 la ditxa m'ha robat.

Ser.

Mireus la gata maula
 que no ha trencat cap plat.

parlat.

Ser. Qui es lo que sento?

A Meliton furis

Comi. vostre ha tingut l'atre-
viment...

Me. Si ha estat vostre, que..

(reculant)

Ser. Imprudent!

Me. Senyó, yo!

Ser. Imbecil!

par Un perruque? no es estrany!

Me. Jo he vingut per...

Ser. Ah!

(amoïnada)

El meu cap!

Mel

(ess dignitat)

Permetim un moment.

73

Sàpiga que jo só l'inventor
del doble, doble tiple de tres
canalons, dels moyos fre-
galliferos y del fitocono hi-
giénich ab base ferruginosa
per produhir la curva del
tubo y la desinfeccio del
teixit pelicular. Sàpiga
que en la ultima exposicio
de perruques vaig tenir el pre-
mi de sin pissetar per un
pertinat non que vaig pre-
sentar, que sempre faig las pro-
vas ab lo ferro a la man,

y que per lo tant no permeto
que la meua persona siga
discutida.

Par. (Donchs es inviolable com el
Rey!

Sen. Es ell en qui m' uny casar.

Ser. Un perruque!...

(Dignitat)

Sen. Si l'estimo!

Par. (quin gustot mes depravat!)

Ser. Nada, ja he donat la pa-
raula a n'en Passarell.

Me. Si só jo en Passarell.

{ Sen. ehh!
Ser 'votte!

Pa. Qui?

Yw. Ara ho comprènch meus.

Meu. Si senyó, no tingui dubte,
so en Passavell, Meliton Passa-
vell, el meu naixament
es ben conegut, lo meus de-
sitjos, obteni la mà de la
seva filla y fe la seva feli-
citat.

Pa. Donchs que potse voste es
en Melitonet fill del oncle
Passavell de Barcelona?

Meu. Y potse voste es en Zenen
fill del oncle Passavell de
Canet?

Par. El mateix! eli. cusi!

(l'abassa)

Me. Cusinet!

Sev. Cusiò si qui es original.

Me. ¿que tal, tot hom bo per allà
dall?

Par. per ara tots --- menos el pare
qui ab lo dimontri de la
gota, la mare ab l'hi-
terich que no la deipa,
la tia ab lo mal d'orella,
y el cheliu que te l' broom
pe'l darrer, tot hom bo,
graciàs a Deu.

Me. Ode, home, be, Zeren, me'n

alegro.

Pa. Vaya, vaya! en Melitonet!

Me. Anem a pendre alguna cosa.

Pa. Si, que tindrà una fam que
ni arieca

Sev. Esperem - Y dondu! Y la noya?
y l' recto!

Me. te ralis.

Pa. Si que, vritat.

Sev. Y bi, que hi diu, papa.

(ab nimo)

. ho vol?

Sev. Com he fet tirar las amon-
estacions en no'm de in-
passavell y en Meliton

porta il mateip apellido, y
es de aquella familia, consen-
to en que n casen.

Me. Oh! ditxà!, Gràciai seruyò
serret.

Sen. Oh pare que l'estimo!
(abrassaulto)

Sen. (Oh quin pes mi ha tret
del cap!

Par. Y donchs? y jo, com quedo?

Sen. Ah! si. Miri, admetini tota
aquellas excusan de dispensi,
no ho volia fè, y per acaba
el convidado a las bodas
del seu cuninet. Voste pen-

tinava a la noya

Pa. pero si no soci perruque?

oy, Meliton?

Ser. no mi pensaba, te ralió, De,

vamos, meijará y res mes.

Pa. wo deitjo altra cosa.

(A Meliton)

Ser.

vaja, jo ho escriure tot al teu
pare tal com ha anat y al
teu també, y espero que
s'aconsolaran de aquest
cambi de marit, tola vol-
ta que no surt de la familia,
si no que encara l'engran-
deix.

(à Meliton)

Ara si queu bon minyons, y
en marpa cap a cal rectò.
Pas mes valdria anà al hostal,
primè.....

Ser. Després home, després, ava...

Temp. Deipim di quatre paraui-
las.

Musica.

Las alitas lleugeras

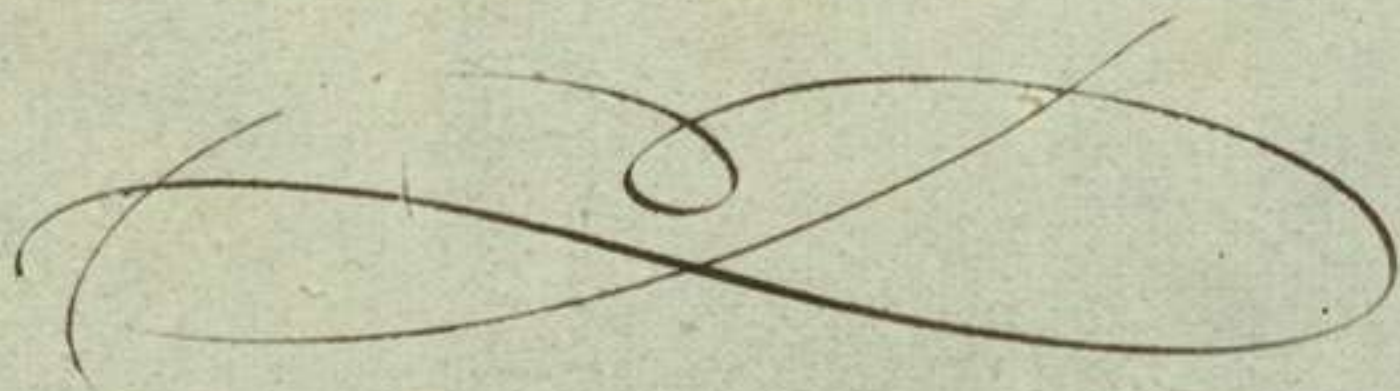
ga sens temor

bat la cuventer alegre

quant veu lo port
 també alegre saiala
 lo cor me bat
 puer al port de la dita
 Ya sō arribat.

Tot

felix la hermosa doncella
 que l' monier la portarà
 coronada de flors blanicas
 a las gradas del altar.

Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

